

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoCsp/27/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5719203613
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5719203613.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, právne zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom v K., M. XX, proti žalovanej: Mgr. Z. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/X, A., právne zastúpenej: STEHURA & partners, v.o.s., IČO: 47 246 863, so sídlom v Čadci, Fraňa Kráľa 2080, o zaplatenie 2.523,58 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 6Csp/101/2019-73 zo dňa 11.02.2020, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu vo výrokoch II. a III. zrušuje a vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

V ostanej časti (výrok I.) zostáva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 563,28 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 563,28 € od 30.01.2017 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Žalovanej voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 55,42 % , o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

Žalobou doručenou súdu dňa 30.08.2019 sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 2.527,18 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 30.01.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Na základe vykonaného dokazovania okresný súd žalobe čiastočne vyhovel, nakoľko v časti uvedenej vo výroku rozsudku mal preukázanú jej dôvodnosť. V danom prípade je predmetom konania nepochybne nárok zo spotrebiteľskej zmluvy. Žalovaná nárok žalobcu robila čiastočne sporným. Z predložených listinných dôkazov mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanou zmluvu o pôžičke, na základe ktorej jej bola poskytnutá suma v celkovej výške 4.000 €, ktorú sa zaviazala splatiť v 60 mesačných splátkach vo výške 106,46 €. Zmluva bola uzatvorená za účinnosti zákona č. 129/2010 Z.z., preto musí obsahovať náležitosti uvedené v § 9 citovaného zákona. Po preskúmaní zmluvy súd dospel k záveru, že zmluva neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Súď zistil, že v zmluve nie je uvedená určitým spôsobom konečná splatnosť úveru a v zmluve absentuje aj údaj o termíne splatnosti mesačných splátok, t.j., ktorý konkrétny deň v mesiaci sú splátky splatné. V zmluve sa nachádza údaj o konečnej splatnosti úveru uvedením mesiaca a roka (12/2018). Termín splatnosti splátok je uvedený v zmluvných podmienkach. Súď má za to, že uvedený spôsob nie je postačujúci. Nebol dôvod, aby bol termín splatnosti splátok uvedený až v neprehľadných zmluvných podmienkach, ktoré sú síce súčasťou zmluvy, ale spôsob, akým bol tento údaj oznámený žalovanej (umiestnenie v zmluve, veľkosť písma, prehľadnosť), má za následok, ako keby tento údaj nebol uvedený vôbec. Keďže väčšina zákonom vyžadovaných náležitostí a pre spotrebiteľa najpodstatnejších sa nachádza v bode V. zmluvy, spotrebiteľ sa oprávnene môže domnievať, že v ďalších ustanoveniach zmluvy (zmluvné podmienky) sa nachádzajú len ustanovenia technického

alebo vysvetľujúceho charakteru (napr. spôsob doručovania a pod.). Súd nemal preukázané, že by žalovanej bol dostatočne zrozumiteľným a určitým spôsobom oznámený termín splatnosti jednotlivých splátok a termín konečnej splatnosti. Od priemerného spotrebiteľa nemožno očakávať, aby vlastnými matematickými operáciami dospel ku termínu konečnej splatnosti. Žalobca nepreukázal, že podmienky zmluvy umožňovali bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy splátok a termín konečnej splatnosti úveru. Žalovaná ako spotrebiteľ nemala vedomosť o tom, ku ktorému dňu sa dostane do omeškania so splátkou, pritom s omeškaním splátok sú spojené ďalšie právne dôsledky (úroky z omeškania, predčasná splatnosť, zmluvná pokuta a podobne). Vzhľadom k uvedenému sa úver v zmysle § 11 cit. zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobcovi vznikol len nárok na zaplatenie tzv. čistej istiny bez akýchkoľvek úrokov, poplatkov a iných plnení spojených s poskytnutou pôžičkou. Pôžička bola poskytnutá vo výške 4.000 €, ktorú žalovaná doposiaľ uhradila vo výške 3.436,72 €. Žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie sumy 563,28 €. Nakoľko žalovaná sa dostala s plnením svojho záväzku do omeškania, súd zároveň priznal žalobcovi aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, ktorých výška je v súlade so zákonnými ustanoveniami, a to odo dňa uplatneného žalobcom, keďže už v tom čase bola žalovaná preukázateľne v omeškaní s úhradou predčasne splatného dlhu.

2. Proti rozsudku podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie proti výroku II. a III. rozsudku. Právny názor súdu I. inštancie, že úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu neuvedenia termínu konečnej splatnosti úveru nie je správny a je v rozpore s čl. 10 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ako právne záväzným aktom Európskeho spoločenstva, ktorý má v zmysle čl. 7 ods. 2 Ústavy SR prednosť pred zákonom a zároveň aj v rozpore s právnym názorom vyjadreným v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, ktorým sú slovenské súdy viazané. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere je preukázané dojednanie termínov splatnosti úverových splátok a to v čl. 6, bod 6.1., 6.2. a 6.3. zmluvných podmienok úverovej zmluvy. Žalovaný ako spotrebiteľ mal možnosť bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy a termíny splatnosti všetkých splátok za účelom splnenia povinností vyplývajúcich mu z úverovej zmluvy. Navrhuje, aby odvolací súd na základe ustanovenia § 388 C.s.p. rozsudok súdu I. inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že zaviazá žalovanú zaplatiť žalobcovi spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o. sumu 1960,30 €, úrok z omeškania vo výške 5,00% p.a. zo sumy 1960,30 € od 30.1.2017 do zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku a prizná žalobcovi náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia v plnej výške.

3. Žalovaná sa k podanému odvolaniu žalobcu vyjadrila prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Odvolanie považuje za nedôvodné, nakoľko súd vec správne právne posúdil a jeho rozhodnutie je vecne správne. Okresný súd v napadnutom rozhodnutí správne konštatoval, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky povinné náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a absenciu predmetných náležitostí zákon sankcionuje tým, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V danom prípade ide o spotrebiteľský vzťah, pričom predmetná zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky č. 4620503236 zo dňa 9.12.2013 musí obsahovať všetky náležitosti, ktoré zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) pre daný typ pôžičky vyžaduje. Predmetná zmluva však neobsahuje základné náležitosti, ktoré zákon o spotrebiteľských úveroch pre daný typ zmluvy vyžaduje a to termín konečnej splatnosti úveru (§9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch) a uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch). Bez ohľadu na uvedené, v tejto zmluve absentuje aj uvedenie predpokladov použitých na výpočet RPMN. Na základe vyššie uvedeného považuje odvolanie žalobcu za nedôvodné a preto navrhuje, aby Krajský súd v Žiline rozsudok Okresného súdu Martin č. 6Csp/101/2019-73 zo dňa 11.02.2020 ako vecne správny potvrdil a súčasne jej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal rozsudok okresného súdu a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario tento podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP vo výrokoch II. a III. podľa § 391 ods. 1 CSP vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolací súd nemôže ignorovať najnovší názor vyššej súdnej authority, ktorou je Najvyšší súd SR. V ostanej časti (výrok I.) zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

5. Po preštudovaní spisu a spisového materiálu odvolací súd zistil nesprávne právne posúdenie veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad. Súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil existenciu obligatórných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ cit. zákona, t. j. uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

6. Odvolací súd uvádza, že otázkou splnenia povinnosti uviesť údaje v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. sa už v minulosti vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach zaoberal a zhodne so súdom prvej inštancie ustálil záver, že zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí vyplývať splatnosť jednotlivých častí istiny, úroku a poplatkov. Po vydaní rozsudku súdneho dvora EÚ z 09. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Biróovej nebola a v súčasnosti ani nie je súdna prax v tejto otázke jednotná. Uvedená právna otázka však bola následne riešená aj Najvyšším súdom SR, ktorý v uznesení sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22. februára 2018 (obdobne tiež uznesenie sp. zn. 3Cdo 56/2018 zo dňa 17. apríla 2018 a 4Cdo 211/2017 zo dňa 23. apríla 2018) konštatoval, že do „eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia (§ 9 ods. 2 písm. k/) zák. č. 129/2010 Z. z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zák. č. 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ je za použitia eurokonformného výkladu možné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Z dôvodovej správy k zák. č. 129/2010 Z. z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky. Podľa presvedčenia dovolacieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona, ktorý je vyjadrený v dôvodovej správe, teda ust. 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje čl. 10 ods. 2 písm. h/ Smernice. Ďalej Najvyšší súd v citovanom uznesení uviedol: „Vychádzajúc z účelu smernice, právnych záverov vyjadrených v rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie, dovolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Predmetné ustanovenie zák. č. 129/2010 Z. z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky“. Od 01. mája 2018 sa zároveň legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstránila možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) prekenuť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.

7. Odvolací súd ďalej poukazuje aj na novelu zákona č. 129/2010 Z.z. vykonanú zákonom č. 279/2017 Z.z. (článok XII. týkajúci sa zákona č. 129/2010 Z.z. účinného od 1.1.2019), na základe ktorého došlo k vypusteniu niektorých právnych viet náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedených v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., okrem iného, aj k vypusteniu termínu v § 9 ods. 2 písm. f/ v platnom znení do 30.4.2018 - „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Podľa dôvodovej správy zákona č. 279/2017, vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnutné z dôvodov záveru rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./Klára Biróová. V zmysle uvedeného rozsudku zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať len náležitosti výslovne uvedené v čl. 10 ods. 2 Smernice 2008/48/ES, a to vzhľadom k tomu, že touto smernicou sa zabezpečí úplná harmonizácia v oblasti spotrebiteľských úverov (v čl. 22 ods. 1 Smernice 2008/48/ES je uvedené, že „členské štáty nesmú zachovávať ani zaväzovať vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice“).

8. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností a záverov, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania (výrok III.) zrušil a vec v rozsahu zrušenia

vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom súd prvej inštancie je v ďalšom konaní viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP). V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP). Vo zvyšnej časti (vo výroku, l.) zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

9. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)